

AČ KAROLJ

Vir

... *J* valjala se duga, lena reka — život!
Ljuškao me mrenasti potusan.
Nisam žurio. Obale su čekale
Da umornog me u pesak
Konačno skriju.
Rano ugaslih želja
Mulj: krv moja
'Odjednom je
U veni
Zastala.
Al
Onda
Iznenada
Puče vir
Podamnom. U čudu bejah.
Srećno kolanje vala
Ponelo me dalje, ljubeći me.
Tad ja videh: da iza vira tog,
Do dna samog da voda me kao ogledalo čeka.
Zaplivah. To ljubav se smeje; reka života.
A u mojim rukama tvoje telo slično viru ...

GAL LASLO

Lala

*Crvena lala
rasklopila usne rumene.
Crvena lala
u žutoj vazii vene.*

*Ta žuta vaza,
Grob je to staklenti.
Kad bi pred smrt
progovorila lala —
šta bi rekla meni?*

*Rumene usne,
crni zjev zija.
Crvena lala,
crna gorčina.*

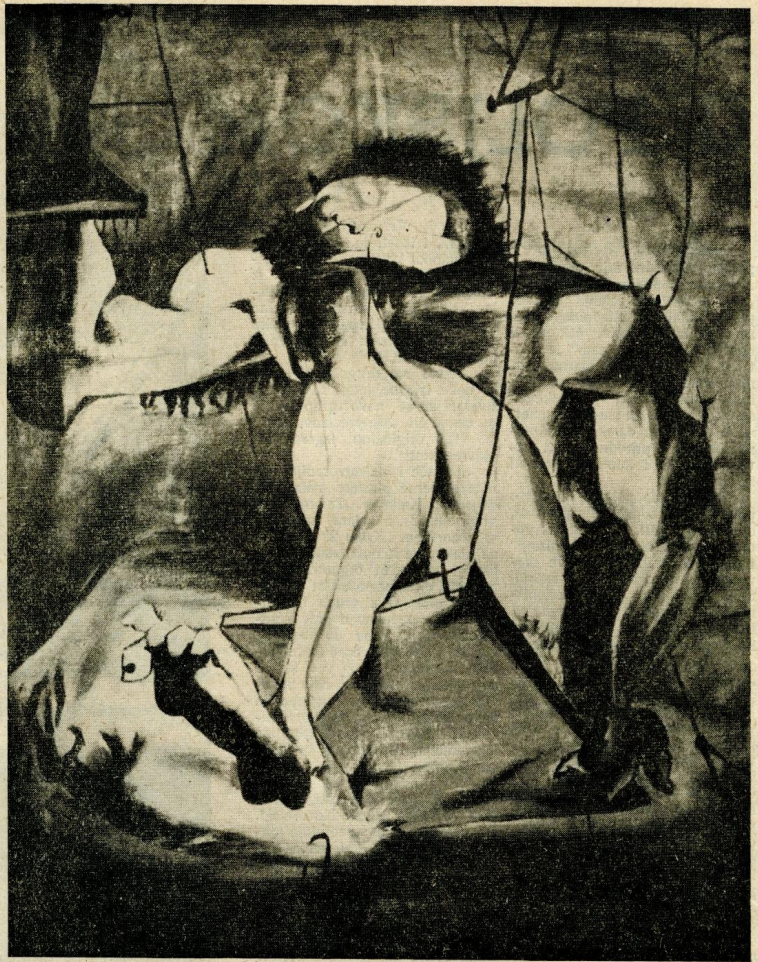
*Tebi zemljo hvata,
moja slatka mati.
I tebi kišo,
kišice, blagodati.*

*A život lalo.
šta je to život?*

*Da li ruka
koja te ubrala?*

*Lala.
Rasklopila usne rumene
i vene.*

Prevodi: Marija i Petar POPOVIC

TADEUŠ BŽOZOVSKI

RAKA

minule sreće — ili onoga što izgleda sreća kada mine, i njegovi hrabri pokušaji da od svojih zverskih osećaja stvori nešto permanentno i sveto kao i u Vita Nouva, ali sve se to mirno može uporediti sa Shakespeare-om. Shakespeare je ta- kodje bio zaokupljen nemirima — koji sami po sebi čine život pesnika, prevodjenjem njegove lične i subjektivne agonije u nešto bogato i neobično, nešto univerzalno i objektivno. Bez Dante-a prema Florenci ili Pistoia-i, duboko nabujali opšti cinizam i razočarenje Shakespeare-a su samo gigantski pokušaji da se da metamorfoza ličnih neuspeha i razočarenja. Veliki pesnik, pišući o sebi, piše o vremenu u kojem živi. Tako je Dante nesvesno postao glasnik trinaestog veka; Shakespeare nesvesno postao predstavnik šestnaestog veka, prelomne tačke istorije. Medjutim, skoro je nemoguće reći da je Dante verovao ili nije verovao u filozofiju Thomista; skoro je nemoguće reći da je Shakespeare verovao ili nije verovao u filozofiju, odnosno izmešani i nejasni skepticizam Renesanse. Da je Shakespeare pisao prema nekoj boljoj filozofiji, pisao bi lošiju poeziju; to je

bio njegov posao da izrazi najveći emocionalni intenzitet njegovog vremena na način na koji se u njegovo vreme mislilo. Poezija nije zamena filozofije ili teologije; ona ima svoju specijalnu namenu. Ali pošto je ta funkcija ne intelektualna nego mentalna, ona se ne može adekvatno definisati intelektualnim izrazima. Može se reći da ona pruža „utehu“: čudnu utehu koju možemo naći isto tako i kod pesnika toliko različitih kao što su Dante i Shakespeare.

Preveo sa engleskog
Robert FISER

KONC ISTVAN

DEKADENCIJA

*K*ada budem imao mnogo novaca - na jedan dan,
ili nedelju, iznajmiću sreću
i napraviću vrašku karijeru
kao finans. A Angelu ću da pošaljem
u cirkus, neka vide
da su joj lepi
kukovi i ramena,
i njeno rošavo lice, tu ispod očiju,
koje još muškarac poljubio nije
do sada. Doduše ta krasta izbliza se ne vidi,
i uopšte se i ne primećuje
ako čovek to neće.
Najzad izmislću jedan nerazrešiv
simbol o postojećem društvenom
poretku...
Eto, eto, sada je pesnik kao kakva kurva.

Prevod: Laslo JAMBOR